

ОСНОВНІ ПРИЙОМИ АКТИВІЗАЦІЇ АРХІТЕКТУРНО-ІСТОРИЧНОГО СЕРЕДОВИЩА НА ОСНОВІ ВКЛЮЧЕННЯ ОБ'ЄКТІВ СУЧАСНОГО МИСТЕЦТВА

В умовах глобалізації, інтенсивного обміну інформацією і активного тиражування всіляких зразків стандартизованої масової культури досить гостро постає питання про збереження національної ідентичності та дбайливого ставлення до культурної спадщини минулого [1]. Особливе значення при цьому мають історичні пам'ятки та місця, які концентрують в собі чимало сторін людської діяльності [2]. Необхідна якісна зміна АІС шляхом активізації. Під процесом активізації розуміється вдосконалення АІС з метою досягнення фізичного, психологічного та духовного комфорту в ній людини.

Залежно від характеру історичного середовища прийоми його активізації можна класифікувати наступним чином: відродження історичних подій і втрачених пам'яток; акцентування уваги до напівзруйнованих пам'яток архітектури, виявлення унікальності і особливих характеристик АІС, модернізація АІС; інтервенція тимчасових об'єктів сучасного мистецтва (Рис.1).

Класифікація базуються на орієнтації смислового значення арт-об'єкту в історичному середовищі з метою відродження пам'яті.

Прийом відродження історичних подій та втрачених пам'яток базується на необхідності збереження культурної пам'яті місця.

Прийом акцентування уваги до напівзруйнованих пам'яток архітектури в АІС актуалізується, так як важливі культурні об'єкти руйнуються через відсутність належних реставраційних робіт. З кожним роком таких об'єктів все більш і стає необхідним залучення до них уваги влади.

Виявлення унікальності і особливих характеристик АІС і включення на його основі об'єктів сучасного мистецтва є поширеним прийомом у багатьох країнах. Інноваційні включення в сформоване історичне середовище здатні підвищити його візуальні характеристики і одночасно підкреслити індивідуальність і смисловий зміст.

Модернізація АІС на основі включення об'єктів сучасного мистецтва викликають завжди суперечливу реакцію. З одного боку, арт-об'єкти оживляють історичне середовище, не дають місту перетворитися в музей. З іншого боку, нові творіння викликають роздратування, тому що сенс, вкладений в них, не завжди зрозумілий публіці.

Останнім з виявлених прийомів є ітервенція тимчасових об'єктів сучасного мистецтва в АІС з метою розрядки застиглого простору.

Розробка прийомів активізації АІС потребує осмислення, оскільки відображає сучасне бачення історичного простору, підсилюючи момент його видовищності, емоційного та інформаційного насичення.



Рис.1. Прийоми активізації АІС на основі включення сучасного мистецтва

Література

1. Стадников В. Э. Метод бесконфликтной реновации типового регулярного квартала исторического города [Электронный ресурс] / В. Э. Стадников // Архитектон: известия вузов. — 2010. — № 31. — Режим доступа: http://archvuz.ru/2010_4/5

2. Алексеев В. В. Проблема сохранения памятников архитектуры с точки зрения экологии культуры [Электронный ресурс] / В. В. Алексеев // Режим доступа: <http://tnu.podelise.ru/docs/index-249773.html>